

מסכת דמאי

פרק ה

א. הלויקח מן הנחותם, כיצד הוא מעריך. נוטל כדי תרומה מעריך ומלה, ואומר, אחד ממה מה שישי כאן, הרי בכך זה מעריך, ושאר מעריך סמוך לו, זה שעשיתי מעריך עשיי תרומה מעריך עליו, והשאר חלה, ומעריך שני בczפונו או בדרכו, ומהל על הטעות:

ב. קרויה להפריש פרינה ותרומה מעריך כאחת, נוטל אחד משלשים ושליש ושליש, ואומר, אחד ממה מה שישי כאן, הרי זה בכך זה חליין, והשאר פרינה על הכל. ומה חליין שישי כאן, הרי זה בכך זה מעריך, ושאר מעריך סמוך לו, זה שעשיתי מעריך עשיי תרומה מעריך עליו, והשאר חלה, ומעריך שני בczפונו או בדרכו, ומהל על הטעות:

ג. הלויקח מן הנחותם, מעריך מן הטעמה על הצוננות, ומן הצוננות על הטעמה, אפילו מטפוסין הרבה, דברי רבינו מאיר. רבינו יהודה

אוסר, שאני אומר, חטאים של אמש היו משל אחד, ושל היום היו משל אחר. רבינו שמעון אוסר בתרומה מעשר, ומתייר במלח:

ד. הלויקח מן הפליטר, מעשר מכל טפос וטפום, דברי רבינו מאיר. רבינו יהודה אומר, אחת על הכל. מודה רבינו יהודה בלוקח מן המגقول, שהוא מעשר מכל אחד ואחד:

ה. הלויקח מן העני, וכן העני שנתנו לו פרוסות פת או פלחן דבלה, מעשר מכל אחד ואחד. ובתמים ובגרוגרות, בזיל ונוטל. אמר רבינו יהודה, אםתי, בזמן שהמפתנה מרבה, אבל בזמן שהמפתנה מעטה, מעשר מכל אחד ואחד:

ו. הלויקח מן הסיטון וחזר ולקח ממנו שניה, לא יעשר מזה על זה, אפילו מאותו הסוג, אפילו מאותו הסין. נאמנו הסיטון לומר, משל אחד גם:

ז. הלויקח מבעל הבית וחזר ולקח ממנו שניה, מעשר מזה על זה, אפילו משתי קופות, אפילו משתי עירות. בעל הבית שהיה מוכר ירך בשוק, בזמן שהbijain לו מגנותיו, מעשר אחת על הכל. ומגנות אחרות, מעשר מכל אחד ואחד:

ח. הלויקח טבל משני מקומות, מעשר מזה על זה, אף על פי שאמרו, אין אדם רשאי למכר טבל אלא לצרף:

ט. מַעֲשָׂרֵין מִשְׁלֵל יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁל גּוֹרִי, מִשְׁלֵל גּוֹרִי עַל שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
מִשְׁלֵל יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁל כּוֹתִים, מִשְׁלֵל כּוֹתִים עַל שֶׁל כּוֹתִים. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אָסֵר מִשְׁלֵל כּוֹתִים עַל שֶׁל כּוֹתִים:

י. עָצִיז נָקוֹב, גָּרִי זה הָאָרֶץ. פָּרָם מִהָּאָרֶץ עַל עָצִיז נָקוֹב, מִעָצִיז
נָקוֹב עַל הָאָרֶץ, פָּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה. מִשְׁאַיְנוּ נָקוֹב עַל הָנָקוֹב, פָּרוֹמָה,
וַיִּחְזֹר וַיִּתְרַם. מִן הָנָקוֹב עַל שְׁאַיְנוּ נָקוֹב, פָּרוֹמָה, וְלֹא תִּאֵכֶל עַד
שְׁיוֹצִיא עַלְיכָה תְּרוּמֹת וּמַעֲשָׂרוֹת:

יא. פָּרָם מִן הַקְּמָאי עַל הַקְּמָאי, מִקְּמָאי עַל הַקְּדָאי, פָּרוֹמָה, וַיִּחְזֹר
וַיִּתְרַם. מִן הַקְּדָאי עַל הַקְּמָאי, פָּרוֹמָה, וְלֹא תִּאֵכֶל עַד שְׁיוֹצִיא עַלְיכָה
תְּרוּמֹת וּמַעֲשָׂרוֹת: